

Kandulwe - Complexe scolaire catholique Saint Marcel

Kandulwe is een klein dorp op 12 km van Kimbeimbe en op 20 km van Lubumbashi, langs de weg naar de mijn van Kinsevere. De Aalmoezeniers kregen in juni 1999 de zorg voor de parochie in een dorp zonder school. Er was tot 1994 een klein schooltje met één leerkracht maar toen die in 1994 stierf, bleef de school vijf jaar lang gesloten. Ouders met geld stuurden hun kinderen naar Kawama of naar Lubumbashi, de meeste kinderen bleven analfabeet.

In september 1999 werd opnieuw begonnen met één leerkracht en 54 leerlingen die les kregen in een lokaal dat ook als kapel gebruikt werd, twee leerjaren samen in de voormiddag, de twee andere leerjaren in de namiddag. In 2001 komt er een leerkracht bij maar die stopt er al gauw mee door de onregelmatige betaling van het loon. De lonen moeten door de ouders betaald worden (3.000 FC of 3,5 dollar per maand en per kind) maar omdat de meesten leven van weinig onrendabele overlevingslandbouw en productie van houtskool, blijven die betalingen uit, vooral vanaf februari wanneer de voorraden kleiner worden en de volgende oogst om te verkopen pas in juni komt.

In 2006 is er nog altijd maar één leerkracht en wordt het derde leerjaar afgeschaft omdat les geven in drie leerjaren een te zware belasting is. Vanaf 2007 komt er vanuit het Sint Janscollege in Meldert steun voor de loonlasten en kan de school een tweede leerkracht betalen. In 2009 wordt met steun van Meldert (het SJM en de Wijnbeurs) en het Technicum Sint Truiden een klaslokaal gebouwd en zijn er vier leerkrachten in dienst. In 2011 volgt een tweede klas, zijn er zes leerkrachten en een directeur in dienst en wordt een tweede klas gebouwd. De schooljaren beginnen de laatste jaren met 110 tot 120 kinderen, om te eindigen met 80 tot 100.

De voorbije jaren is er gelukkig wat in de regio wat beweging gekomen. De weg naar Kinsevere werd verbeterd en langsheen die weg kwamen er grote boerderijen en enkele bedrijven. In 2012 werd het Anvil Mining uit Kinsevere overgenomen door het Australische MMG (eerder Minerals and Metals Group en daarna Minmetals). Dat bedrijf heeft een typisch Angelsaksische aanpak van *Corporate Social Responsibility*. Het heeft een *Sustainability and Community* programma en bouwt in dat kader sociale infrastructuur in de dorpen in de wijde omgeving van de mijnsite. In Kandulwe werd de verbindingsweg tussen de grote baan en het dorp verbeterd, zodat het dorp nu met bussen en vrachtwagens bereikbaar is. En in maart van dit jaar werd begonnen met de bouw van zes klaslokalen voor de lagere school en daarnaast een voetbalveld.

Grote bedrijven aanspreken om sociale infrastructuur te voorzien, het zou in Vlaanderen veel wenkbrauwen doen fronsen. Wij vinden dat hiervoor de overheid verantwoordelijk is. Maar in Congo is de regering de voorbije jaren enkel geslaagd in een zekere stabilisering van de economie op een laag niveau (terug economische groei na jaren van verval, lage inflatie, een stabiele wisselkoers voor de Congolese frank tegenover de dollar en de euro). De noodzakelijke investeringen in economische infrastructuur (elektriciteitsvoorziening en wegen) volgen onvoldoende en van sociale investeringen is nog helemaal geen spraak. Grote bedrijven zullen op dat gebied de volgende jaren waarschijnlijk nog meer op de voorgrond treden. In het kader van EITI

(het Initiatief voor Transparantie in de Extractieve Industrie) zouden vanaf 2013 niet enkel de betalingen door de bedrijven en ontvangsten van belastingen door de staat gerapporteerd worden, maar ook de investeringen van diezelfde bedrijven in 'le social'.

Er wordt met MMG verder gepraat over de bouw van een klein gezondheidscentrum en van een vormingscentrum waar jongeren een elementaire beroepsopleiding kunnen volgen (schrijnwerkerij, lassen, elektriciteit). De klaslokalen die de voorbije jaren gebouwd werden, zullen een nieuwe bestemming krijgen. Dat wordt waarschijnlijk de eerste cyclus van een secundaire school.

Kipushi – Maternité Ste Famille

Kipushi is een mijnstad op 25 km van Lubumbashi, pal op de grens met Zambia. De stad wordt gedomineerd door de mijn die eigendom is van CMSK (Compagnie Minière du Sud-Katanga), tot vorig jaar een joint venture van Gécamines et de Groep Georges Forrest. Maar Forrest heeft zich teruggetrokken en een Japans bedrijf is nu actief op een deel van het bedrijfsterrein. De Japanners zouden de productie hervatten in de ondergrondse mijn die door gebrek aan onderhoud onder water gelopen is. In de installaties van CMSK gebeurt nu eerste verwerking van erts van andere bedrijven.

Het was in Kipushi dat de Aalmoezeniers na hun aankomst in 1947 in Katanga hun eerste vestiging uitbouwden. Nu nog zijn ze er verantwoordelijk voor de parochie van de H. Familie en beheren er een lagere school, een gezondheidscentrum en enkele ateliers voor elementaire beroepsopleidingen (snit en naad voor meisjes, schrijnwerkerij en lassen voor jongens).

Het gezondheidscentrum is heel klein en in slechte staat. Er is geen afzonderlijke kamer waar vrouwen na de bevalling enkele dagen kunnen verblijven. Met Matumaini hebben we de bouw van een kleine materniteit gefinancierd – de lokale gemeenschap heeft 20 procent van de kosten op zich genomen. De materniteit zal vermoedelijk einde juni in gebruik genomen worden.

